

Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs

CvB.VO/HBO.2010.002-2010.006

17 juni 2012

Tussentijdse beëindiging tijdelijk dienstverband wegens onvoldoende functioneren **artikel 9.a.5 van de CAO-VO 2008-2010**

De tussentijdse beëindiging van een dienstverband voor bepaalde tijd dient te worden aangemerkt als ontslag voordat het tijdvak waarvoor de werknemer is benoemd, is verstreken. Op grond van artikel 19, eerste lid, aanhef en onder c, van de CAO is dat een voor beroep vatbaar besluit als bedoeld in dat artikelonderdeel.

Nu ondanks een intensieve begeleiding geen wezenlijke verbetering optrad in het lesgeven van appellante, kon naar het oordeel van de Commissie verweester zich in redelijkheid op het standpunt stellen, dat appellante onbekwaam of ongeschikt is voor de functie van docent. Beroep verworpen

Uitspraak op het beroep van
Mevrouw J. *** te A. (appellante)
tegen een besluit van
de Stichting Interconfessioneel (rk/pc) Voortgezet Onderwijs ***, zetelend te
B.(verweester).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 27 november 2009 heeft mevrouw J. , sectordirecteur van het onder verweester ressorterende ***college te ***, appellante namens de directie van de school mededeling gedaan van het voornemen van de directie het dienstverband met haar per 1 januari 2010 te beëindigen. Daarbij is appellante in de gelegenheid gesteld haar zienswijze tegen het voornemen binnen drie weken kenbaar te maken aan de rector van de school. Bij brief van 18 december 2009 heeft de voorzitter van verweester, drs. H., appellante gewezen op de mogelijkheid beroep in te stellen bij de Commissie, onder vermelding van het adres.

1.2 Tegen dit schrijven van 27 november 2009 heeft mr. J.L. Aarts, werkzaam bij de AOb te Utrecht, bij brief gedateerd 5 januari 2010, blijkens het poststempel verzonden op diezelfde dag, namens appellante beroep ingesteld bij de Commissie. Ook appellante zelf heeft beroep bij de Commissie ingesteld, en wel bij brief van 6 januari 2010. Bij brief van 13 januari 201 heeft mr. Aarts, voornoemd, zich teruggetrokken als gemachtigde in het beroep.

1.3 Bij schrijven van 7 januari 2010 heeft de voorzitter van verweester appellante medegedeeld, dat het besluit van 27 november 2010 inzake de beëindiging van het dienstverband is ingetrokken. Voorts heeft hij het voornemen van verweester kenbaar gemaakt om per 1 maart 2010 tot ontslag over te gaan wegens onbekwaamheid of ongeschiktheid voor de door appellante uitgeoefende functie (artikel 9.a.5 van de CAO-VO 2008-2010). Appellante wordt voorts in de gelegenheid gesteld binnen drie weken haar zienswijze kenbaar te maken.

1.4 Appellante heeft bij brief van 26 januari 2010 haar zienswijze over het voorgenomen ontslag aan de voorzitter van verweester kenbaar gemaakt.

1.5 Bij schrijven van 28 januari 2010 heeft drs. H., voornoemd, appellante medegedeeld dat verweester het voornemen tot ontslag zal uitvoeren per 1 maart 2010.

1.6 Appellante heeft bij brief gedateerd 10 maart 2010, blijkens het poststempel verzonden op 11 maart 2010, beroep bij de Commissie ingesteld tegen het ontslagbesluit van 28 januari 2010.

Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs

1.7 Verweerster heeft bij schrijven van 7 april 2010 en van 28 april 2010 van haar gemachtigde mevrouw mr. M.S van Hien, werkzaam bij de KBVO te Den Haag, een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.8 Bij brief van 29 april 2010 heeft appellante nog een aanvullend stuk aan de Commissie gezonden.

1.9 De Commissie heeft de zaak op 17 juni 2010 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld, alwaar verweerster haar standpunt nader heeft uiteengezet bij monde van mr. Van Hien, voornoemd, en mevrouw J., voornoemd.

Enkele uren voor de zitting heeft appellante de griffier telefonisch verzocht om uitstel in verband met lichamelijke klachten. De griffier heeft appellante medegedeeld, dat zij zou overleggen met de voorzitter van de Commissie. Hierna heeft de griffier appellante getracht telefonisch te bereiken. Dat is niet gelukt, waarna de griffier het antwoordapparaat van appellante heeft ingesproken met de dringende boodschap zo spoedig mogelijk terug te bellen. De griffier heeft echter geen reactie ontvangen. De Commissie is van oordeel, dat zij over voldoende informatie beschikt en heeft de zitting derhalve doorgang laten vinden.

2. De standpunten van partijen.

2.1 Het standpunt van appellante.

Samengevat en voor zover van belang komt het standpunt van appellante, zoals verwoord in de stukken, neer op het volgende.

2.1.1 Het besluit van 27 november 2009.

Dit is geen ontslagbesluit, maar een voornemen tot ontslag. De gelegenheid moet worden geboden verweer te voeren. Dat is niet gebeurd. Ook om andere reden is dit besluit onjuist, nu het onbevoegd is genomen. Niet de sectordirecteur, maar het bestuur had het besluit moeten nemen.

2.1.2 Het besluit van 28 januari 2010.

2.1.2.1 Appellante is van mening, dat zij in de loop van het schooljaar vooruitgang heeft geboekt. Weliswaar waren er nog verbeterpunten, maar er is geen reden om aan te nemen, dat deze niet met succes konden worden aangepakt. De externe begeleiding had daaraan een verdere bijdrage kunnen leveren. Door het ontslag is dit onmogelijk geworden. Al met al vindt appellante dat de werkgever haar onvoldoende tijd heeft gegund om de begeleiding effect te laten sorteren. Daarbij speelt ook een rol, dat er moeilijke leerlingen waren, met wie ook andere docenten moeite hadden.

2.1.2.2 Appellante voelt zich "in de maling genomen" door de gang van zaken op 13 november 2009. Zij heeft toen in goed vertrouwen het verslag van het gesprek dat op die dag heeft plaatsgevonden, getekend. Daarbij heeft zij ingestemd met minder lesuren en dus minder salaris. De sectordirecteur vond de teruggang in uren een goede beslissing; appellante zou dan de gelegenheid krijgen zich op de overgebleven klassen te concentreren. Nu echter al op 27 november 2009 het voornemen tot ontslag is genomen, is daar niets van terecht kunnen komen. Het vertrouwen van appellante is door deze gang van zaken geschaad. Zij is dan ook van mening, dat zij tot 31 juli 2010, het aanvankelijke einde van haar dienstverband, recht heeft op salaris.

2.2 Het standpunt van verweerster.

2.2.1 Het standpunt van verweerster, zoals neergelegd in de stukken en ter zitting toegelicht, komt op het volgende neer.

2.2.1.1 De uiteindelijke reden voor het ontslag is dat naar het oordeel van verweerster het perspectief ontbrak dat de lessen van appellante in de rest van het schooljaar zouden kunnen voldoen aan minimale criteria van basiskwaliteit. Op een aantal punten was het

Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs

functioneren van appellante onvoldoende. Ook een uitvoerig begeleidingstraject – veel uitvoeriger dan gebruikelijk bij startende docenten – heeft dit niet kunnen verbeteren.

2.2.1.2 Na de herfstvakantie is na uitdrukkelijke signalen van ouders en leerlingen besloten dat appellante geen les meer zou geven in een derde klas omdat de situatie in die klas niet meer terug te brengen was tot een aanvaardbaar niveau. Appellante heeft met een vermindering van de omvang van haar aanstelling ingestemd. Eind november 2009 verslechterde de situatie in de eerste klassen. De lessen van appellante konden alleen op een acceptabele manier verlopen als een andere schoolfunctionaris aanwezig was om de orde te bewaken. Die aanwezigheid is niet altijd mogelijk. Bovendien is het de bedoeling dat een docent op eigen kracht de lessen kan geven.

3. De toepasselijke voorschriften.

Ingevolge artikel 19, eerste lid, van de toepasselijke CAO-VO 2008-2010 (hierna te noemen: de CAO) kan de werknemer in beroep gaan bij de Commissie van Beroep waarbij de werkgever is aangesloten tegen in dit artikellid limitatief genoemde door de werkgever genomen besluiten.

In deze zaak is van belang het in artikel 19, eerste lid, onder c, van de CAO genoemde besluit, te weten: ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, of het tijdvak waarvoor hij is benoemd, is verstreken.

Ingevolge het bepaalde in artikel 9.a.1, eerste lid, van de CAO kan een (verlengd) dienstverband voor bepaalde tijd tussentijds worden beëindigd.

Voor zover hier van belang bepaalt artikel 9.a.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de CAO, dat het tussentijds beëindigen van een (verlengd) dienstverband voor bepaalde tijd geschiedt door opzegging.

Op grond van artikel 9.a.5, aanhef en onder b, van de CAO (voor zover hier van belang) kan tussentijdse opzegging van een dienstverband voor bepaalde tijd plaatsvinden op grond van onbekwaamheid of ongeschiktheid van de werknemer voor de door hem uitgeoefende functie, uit andere hoofde dan genoemd onder e. Het onder e bepaalde ziet op ongeschiktheid op grond van ziekten of gebreken. Daarvan is hier geen sprake.

4. Beoordeling van het geschil.

4.1 Het schrijven van 27 november 2009.

Voor zover het beroep is gericht tegen het schrijven van 27 november 2009 oordeelt de Commissie als volgt. In dit schrijven is een voornemen tot ontslag vervat. Een voornemen tot ontslag valt niet onder de in artikel 19, eerste lid, van de CAO genoemde voor beroep vatbare besluiten. Dit betekent, dat appellante niet-ontvankelijk moet worden verklaard in haar beroep tegen het schrijven van 27 november 2009.

De Commissie merkt ten overvloede nog op, dat verweerster het voornemen heeft ingetrokken.

4.2 Het besluit van 28 januari 2010.

4.2.1 Dit besluit strekt tot het tussentijds opzeggen van het dienstverband van appellante per 1 maart 2010 op grond van het bepaalde in artikel 9.a.5, eerste lid, aanhef en onder b, van de CAO.

4.2.2 Appellante is met ingang van 22 september 2009 benoemd tot docent in een tijdelijk dienstverband tot en met 31 juli 2010 aan het ***college te ***. Zij is belast met het geven van les in het vak wiskunde. Appellante heeft in de voormalige Sovjet-

Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs

Unie een diploma gehaald waarmee zij als tweedegraads bevoegd docent wiskunde werkzaam kan zijn.

4.2.3 Verweerster stelt zich primair op het standpunt, dat tussentijdse beëindiging van een eerste dienstverband voor bepaalde tijd buiten de limitatieve opsomming van artikel 19, eerste lid, van de CAO valt.

De Commissie kan verweerster hierin niet volgen. Tussentijdse beëindiging van een dienstverband voor bepaalde tijd dient te worden aangemerkt als ontslag voordat het tijdvak waarvoor de werknemer is benoemd, is verstreken. Op grond van artikel 19, eerste lid, aanhef en onder c, van de CAO is dat een voor beroep vatbaar besluit als bedoeld in dat artikelonderdeel.

4.2.4 Het standpunt van verweerster komt er voorts op neer, dat appellante niet over voldoende competenties als docent beschikt. Ondanks begeleiding waren onvoldoende verbeteringen waar te nemen. Appellante bestrijdt dit.

4.2.5 Gelet op de stukken en het ter zitting verhandelde gaat de Commissie uit van de volgende vaststaande feiten en omstandigheden. Appellante is intensief begeleid. Er hebben veel lesbezoeken plaatsgevonden: 30 september, 6 oktober, 27 oktober, 6 november (twee op die dag), 10 november, 20 november en 4 december 2009. Deze zijn ook met appellante besproken. Onder meer door de woordkeuze en de zinsopbouw begrepen leerlingen appellante niet. De vertaling van wiskundige termen verliep vaak problematisch. De moeilijkheden leken zich voornamelijk te concentreren bij een bepaalde – derde – klas. Tijdens een gesprek tussen de schoolleiding en appellante op 13 november 2009 werd afgesproken dat appellante deze klas geen les meer zou geven. Zij heeft de vier lessen van die klas ingeleverd, tegen evenredige vermindering van salaris. Appellante hoefde hierna alleen drie eerste klassen les te geven. De bedoeling was, dat zij daardoor meer gelegenheid had haar lessen voor te bereiden. Tussen 16 november 2009 en 16 december 2009 werd de situatie in de klassen echter steeds chaotischer. Directieleden en collega's moesten steeds vaker ingrijpen in de lessen van appellante. Zij vroeg zelf ook om hulp. Uit dit laatste blijkt naar het oordeel van de Commissie, dat appellante zelf ook het gevoel had dat een en ander niet goed ging.

4.2.6 Nu ondanks een intensieve begeleiding geen wezenlijke verbetering optrad in het lesgeven van appellante, kon naar het oordeel van de Commissie verweerster zich in redelijkheid op het standpunt stellen, dat appellante onbekwaam of ongeschikt is voor de functie van docent.

De Commissie vraagt zich overigens wel af, of verweerster bij de sollicitatieprocedure niet had kunnen voorzien dat het moeilijk zou zijn voor appellante om zich staande te houden bij het lesgeven, gezien de taal. Het laten geven van een proefles had op dit punt duidelijkheid kunnen scheppen. Wat daar ook van zij, dit doet niet af aan het door de Commissie niet onredelijk geachte standpunt van verweerster inzake onbekwaamheid of ongeschiktheid.

4.2.7 Gelet op het vorenstaande kan het ontslag worden gedragen door de grond genoemd in artikel 9.a.5, eerste lid, onder b, van de CAO. Ook overigens is niet gebleken, dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking zou komen. Dit betekent dat er ook geen grond is voor toewijzing van het verzoek van appellante het salaris uit te betalen tot en met 31 juli 2010. Het beroep tegen het besluit van 28 januari 2010 dient te worden verworpen.

5. Beslissing.

De Commissie:

Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs

- verklaart appellante niet-ontvankelijk in haar beroep tegen het schrijven van 27 november 2009;
- verwerpt het beroep tegen het besluit van 28 januari 2010.

Aldus vastgesteld op 17 juni 2010 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, mr. J. Douwes, mr. Th. Geurts, mr. H. Pieffers en mr. R.T. Steinvoot-de Groot, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, griffier